

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6P/359/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912220342
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7912220342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Trebišove, rozhodol sudkyňou JUDr. Helenou Kuzmovou, v opatrovanskej veci maloletého V. Y., N.. XX.X.XXXX, A. L. V. Z. Š., N.. XX.XX.XXXX, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove, za účasti matky Z. Š., N.. XX.XX.XXXX, A. K. E., Á. XXXX/XX a otca C. Y., N.. XX.XX.XXXX, A. A., Č. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkom **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletého dieťaťa sa svojím návrhom domáhal, aby súd znížil výživné na maloleté dieťa, a to z toho dôvodu, že otec maloletého dieťaťa je t. č. nezamestnaný a nemá finančné prostriedky, aby mohol v takejto výške platiť výživné. žiadal, aby súd určil, výživné v najnižšej možnej sume.

Matka maloletého dieťaťa s návrhom nesúhlasila. Navrhovala návrh zamietnuť. Poukázala na to, že dieťa má 16 rokov a čiastka, ktorou by otec mal prispievať nie je vysoká.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi, a to pripojeným spisom Okresného súdu v Trebišove 6C/38/2008 o rozvode manželstva matky a otca maloletého dieťaťa, správou kolízneho opatrovníka, trestným rozkazom 3T/145/2012 Okresného súdu v Trebišove zo dňa 26. septembra 2012, dohodou o vyporiadaní BSM, o výdavkoch matky maloletého dieťaťa, potvrdením o mzde matky maloletého dieťaťa a zistil tento skutkový stav veci:

Z podaného návrhu, ako aj z výpovede navrhovateľa súd zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu, maloleté dieťa bolo zverené do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť výživné vo výške vtedy 2.000,- Sk. Otec pracovný pomer ukončil v auguste 2011, a to vo firme Cargo, a to dohodu, a to z toho dôvodu, že chcel ísť pracovať do zahraničia. Od februára 2012 poberá iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur. Dostal odstupné v auguste 2011 vo výške 2.600,- Eur a mal prisľúbené, že sa vráti tam pracovať, že ho tam zoberú, a preto stále čakal. Neplatil výživné viac ako rok. Bol v zahraničí do septembra 2011 a o mesiac potom prišiel domov. Nezaplátil výživné v októbri a decembri 2011, teraz žiada o zníženie výživného, lebo dostáva iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,- Eur mesačne. Rovnako otec uviedol, že on neprispieval ničím synovi iba pokiaľ pracoval a

tak, ako uviedol, platil výživné určené súdom a nemal finančné prostriedky, preto výživné neplatí. So synom sa prakticky nestretáva.

Matka maloletého dieťaťa uviedla, že otec prakticky neplatí výživné, podala na otca trestné oznámenie, je vydaný trestný rozkaz. Nič neuhradil. BSM nemajú vysporiadané, ona platí úvery. Uviedla, že syn je 16-ročný, má kopec záujmových aktivít, potrebuje meniť šatník, je vysoký a vyše viac ako rok mu otec ničím neprispieva. Všetko hradí zo svojho príjmu. Jej príjem je cca 600,- Eur. Má vysoké výdavky. Poukázala na to, že ona má t. č. priateľa, žijú spolu, každý z nich ale hospodári samostatne a na výchovu syna jej prispievajú rodičia.

Kolízny opatrovník navrhoval návrh otca zamietnuť. Poukázal na to, že otec sa dobrovoľne vzdal zamestnania, mal odstúpné, otec ho nepoužil na výživu dieťaťa a inou formou sa nepodieľal.

Rovnako aj trestného rozkazu 3T/145/2012 z 26. septembra 2012 sa zisťuje, že otec zanedbal povinnú výživu a bol trestným rozkazom odsúdený.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k tomuto právnomu záveru:

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu 6C/38/2008 a maloletý V. bol zverený do starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný platiť vtedy výživné 2.000,- Sk, teda 66,- Eur. Otec maloletého dieťaťa si neplní t. č. vyživovaciu povinnosť. Je pravdou, že je nezamestnaný, ale rovnako z výpovede samotného otca maloletého dieťaťa vyplýva, že pracovný pomer ukončil dohodou s firmou Cargo. Išiel do zahraničia, vrátil sa, teda prišiel o prácu a z toho dôvodu prestal platiť výživné. Súd bral do úvahy skutočnosť, že otec dostal aj odstúpné, ktoré použil pre vlastnú potrebu a žiadnym spôsobom neprispel z tohto odstúpného na výživu maloletého dieťaťa. Keďže matka sa aj osobne stará o maloleté dieťa, jej príjem nestačí na výživu a výchovu 16-ročného syna. Súd návrh navrhovateľa zamietol a výživné neznížil vychádzajúc z toho, že otec dobrovoľne sa pripravil o prácu a je jeho povinnosťou, aby sa postaral o výchovu svojho syna a prispieval aspoň čiastkou, ktorou bol zaviazaný pri rozvode manželstva, teda pred 5 rokmi. Súd nemohol vyhovieť návrhu navrhovateľa aj s prihliadnutím na to, že t. č. berie iba dávku v hmotnej núdzi vo veľmi nízkej sume, ale je potrebné, aby zabezpečil si príjem aj z inej činnosti, hoci prípadnými brigádami a plnil aspoň touto sumou vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa. O tom, že otec neplní vyživovaciu povinnosť, svedčí aj vydanie trestného rozkazu v tejto veci a takýto prístup otca k starostlivosti o maloleté dieťa súd pokladá za neprimeraný a preto súd návrh navrhovateľa zamietol ako neopodstatnený.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.